När barnet kom till svängen

(Af Thure S.)

Johan i Svängen hade varit ute i affärer rörande vinterväghållet. Han hade liksom gått med budkafvel å snöplogfogdar, så han hade besökt flera ställen och det var sent och började mörkna, när han stretade mot hemmet genom Lillegårdsskogen.

Johan är ingen grannlåtskarl. Det ska' Gu' veta. Snusig är han och illavuren i benen och glasögd och vaggar hit och dit som en perpendikel, när han går. Så han kan tilltyckandes ingalunda vara begärlig för fruntimmer. Och inte så lite dumvuren är han också, den stackarn. Men trots alla dessa egenskaper, fins det knapt någon, som fått lida mer än han för fruntimmers skull.

Ty Katrina i Svängen, hustru hans, är och har alla dar var't svartsjuk på honom såsom en tigrinna. Hon tror inte att det fins en kvinna på jorden, som kan skåda Johan utan att begära honom. Så konstigt har Herren danat Katrina i Svängen. Och det fins, gunås, milliontals likadana fruntimmer som hon här i landet.

Derför gick nu Johan på landsvägen genom Lillegårds skog och tänkte i djup bedröfvelse på hvad som stod honom åter, när han lände hem. Han visste att Katrina skulle drabba på honom och beskylla honom för att ha var't ute på kärleksäfventyr och galej, efter som han dröjt så länge. Han kände redan hennes knotiga fingrar slita och dra' i hans rättarekrans, han hörde henne fräsa och spotta och tjuta och hota med kyrkoråd och allt annat hemskt och farligt, om han inte bums ville bekänna hvad han träffat för fruntimmer mans han var't ute.

Likväl hade han inte vexlat ett ord med nå'n kjolmenska, sen han gick hemifrån.

Johan suckade så tungt uti skogen.

— Det är en sjuka ho' har, så dä' ä' egentligen synd om henne, mumlade han för sig sjelf och dinglade på litet fortare. Johan egde dock en tröst, som uppehöll honom. Han viste, att när Katarina grälat sig trött och han till sist låddes, att han antingen skulle gå ut och häfva sig i brunnen med hufvut förut eller att sätta stutarne och åka ifrån henne ända till Amerika nu på vintern när hafvet var fruset och bar, så skulle Katarina omsider falla till föga och börja vänslas med honom. Och om han likväl låddes att han inte ville låta blidka sig, skulle hon slutligen svarfva ett stort hål i midten på grötafatet och häfva en stor smörkonk i hålet. Och ett smörstycke, som ligger och smälter midt i ett grötfat uppväger ju många ledsamheter för en karl. På alla dessa saker gick Johan och grubblade.

— — —

Samtidigt kom med tunga steg från motsatt håll igenom skogen ett stackars fruntimmer med ett litet spädt barn i skötet. Det var en stackars bedragen piga, som blifvit utkörd från den församling, der hon tjenat och lurats. Kommunalnämderna bruka somligstädes köra sådana stackare, för att slippa dem på socknen. Och hon, som nu i qvällen gick genom Lillegårds skog var på väg till sina fattiga föräldrar långt österut i häradet. Hon gick och undrade om skogen aldrig skulle taga slut och hvar hon skulle få låna hus öfver natten.

Just som hon kom upp för Vantabo lid, skymtade hon en karlperson, som kom henne till mötes. Det var ingen annan än Johan i Svängen. Qvinnän stannade och började grunna och liksom fatta ett allvarsamt beslut. Snart var Johan framme vid backen.

— Go' qväll! helsade hon.

— Go' qväll igen! sa Johan och ville fortsätta, för han kände inte igen henne och inte tordes han stanna och prata med ett fruntimmer. Men flickan hejdade honom.

— Hör han, gör mej för Guds skull en liten tjenst! flämtade hon.

— Hva' sk' den gå ut på? lät Johan.

— Jo jag har tappat en liten väska. Jag hade henne för två minuter sen. Ho' ligger nog i backen. Håll mitt barn en liten vändning mens jag springar tillbaka efter väskan!

Det kunde ju Johan inte för skams skull neka till.

— Men qvicka på, för jag har ondt om stunder! sa han och tog det lilla byltet i sina armar. Qvinnan for af som en il. Men det gick fem, det gick tio minuter, det gick qvarten och halftimmen, och ingen qvinna kom åter. Och der stod nu Johan i Svängen såsom en målad bock och tordes inte röra en lem. Han hade ju — såsom barnlös karl — aldrig handat en liten. Han var rädd att tappat och rädd att det skulle vakna.

Till sist kunde han inte berga sig utan han sög i förtviflan in så mycket väder han kunde rymma, neg och knäckte till att skråla det argaste han förmådde:

— Hoj-å-hit! Skynda dej menska! Detta rysansvärda illvrål hade knapt förklingat förr än der kom ett fruntimmer framrusande, så att det snarkade i kjolarne. Johan lättnade, men det varade inte länge, för det var Katrina, som kom.

— Hvem hojar du efter här i skogen!

— Efter ett fruntimmer! sa Johan sanningsenligt.

—Sir du dä'! Nu knep ja dej på bar gerning, din hundturk å mormon å japanes. Neka nu, äss du kan! Hva' har du på armarna?

— En onge! gråt Johan.

— En onge? Hva' i Herrans namn säjer du? Hvem har du den ihopa med? Du ljuger väl? Hva' ä' dä' du har?

— En onge! Hör du inte att han skriker?

— Jaha, nu väckte du honom! Hva' har du fått ongen ifrå'?

— Utå ett fruntimmer!

— Gu' hjelpe mitt vett! Dä' begriper jag väl, att du fätt'en utå ett fruntimmer! Men hocket fruntimmer?

— Hur i Herrans namn ska' jag kunna veta dä', lipade Johan.

— Sir en dä', sir en dä'! Sir du att mina mistankar var't rektia. Ah, allt blir en gång uppenbart å kommer i dagen. Ack, ditt ryslia kreatur. Hit mä' ongen. Han ska hem å han ska' synas. Ja ska' begära laga syn på'n, så en kan få se hvem han liknar! Och Katog barnet.

Ja, nu vore här mycket att skrifva om detta uppträde i Lillegårds skog. Men ni kan nog sjelfva sätta er in i situationen, go' vänner. En behöfver bara ta till sig sjelf och tänka sej, hur det ska' kännas för en karl att få ett barn i mörkret ute i skogen och hur en hustru ska' förnimma det, om hon träffade sin man stående på en backaknatte med en liten nyfödd tös i famn och skrikande efter ett främmande fruntimmer.

Det var inte underligt, att Katrina grälade, så att det hördes fjerdingsvägvis, der hon gick på vägen mot Svängen med barnet i famn. Johan gick efter som ett slagtoffer.

De mötte en fora qvarnfolk.

— Hva' är detta för lif? sporde karlarne.

— Jo, si här — skrek Katrina — si här hva' Johan kommer dragandes med. Rätt så rejäl ni har sagt att han ä', å hur ni har hållit mä honom, så har väl ett fruntimmer ändå häfvet på honom en onge i qväll!

—Tvi tusingen! sa karlarne och körde.

Den qvällen fick Johan ingen smörklonk i gröten, ty hur han svor på sin oskuld och hur tydligt han framlade berättelsen om tilldragelsen i skogen, så bara hångrinade Katrina åt honom.

— Försök inte tvätta å dej mormonismen, din hundturk, fräste hon.

Men barnet vårdade hon väl. Hon pysslade om den lilla skrålingen och fäste sej för hvarje timma som gick mer och mer vid den lilla. Detta var ju så nymodigt för Katarina, som aldrig haft något barn, men inom sig sjelf alltid längtat sig nästan tosig efter ett sådant.

Johan fick sitta emellan, dag och natt och ett ledt prat gick ut i socknen — — —

Efter åtta dar kom der en qväll ett främmande fruntimmer upp till Svängen och ville hemta barnet. Hon lade fram sitt syndaregister ifrån början till slut och sa, att hon var't ifrån sej af förtviflan och trötthet och att hon liksom i yrsel hade fått ingifvelsen att bli af med barnet genom att lemna det till en obekant person såsom hon gjort. Men hon hade inte haft ro sen dess, utan drifvits af sina moderskänslor tillbaka dit och fått reda på hvar barnet fans. Nu skulle de förlåta henne och lemna henne barnet.

Allt under det den främmande flickan talade ljusnade Katarina mer och mer i synen.

— Har du aldrig sett den der karlen förr? sporde hon och pekade på Johan.

— Aldrig i mitt lif! försäkrade flickan.

— Nå, då är det bra igen och tösen blir här, för har hon liksom regnat ner öfver oss barnlöser, så ä' dä' nog Herrens mening att vi ska' ha henne och vi kan uppfostra henne bättre än du! sa Katrina. Och dervid blef det också.

Den arma modern blef öfverlycklig, och den qvällen fick Johan en smörklonk så stor som den värsta knytnäfve i gröten.

— — —

Nu sitter Katarina om qvällarne framför spisen i Svängen och leker med det lilla sprattlande barnet i sitt knä och håller en sockersudd i munnen på't. Johan sitter bredvid och påtar då och då varligt med sitt stora pekfinger i kinden på den lilla och myser:

— Ih, ditt lilla knyte!

Katrina inbillar sig, att hon är mor och känner sig lycklig. Johan sätter ut truten och föreställer sig, att han är far och maffe. När den lilla började pipa och gnylta i Svängen, för svartsjukan på dörren.

För skämtets vänner.

Så är det också bra.

Hvarandras hjälp behöfva vi
Alltjämt på jordens rund..
Och hjälp det brukar alltid bli
Uti behofvets stund.
Och bör man hvad som bjudes på
Med tacksamt sinne ta —
Men kan man reda sig ändå,
Så är det också bra.

För pänningar det blifva kan
Bekymmer och besvär,
Och då att låna af hvarann
Det ju en räddning är.
Det stundom äfven hjälp kan bli
En liten växel dra —
Och vinner man på lotteri,
Så är det också bra.

Det hända kan som väl man vet,
Att under höst och vår,
Trots allra största varsamhet
Man litet bröstvärk får.
Och läkare och medicin
Man får, om man vill ha,
Men går det bort med terpentin,
Så är det också bra.

Mot tandvärk det antecknas bör
Som huskur mycket god,
En del förnuft och godt humör
Och resten tålamod.
Sin sista tand, om så man vill,
Man äfven ut kan dra.
Och känns det ingen tandvärk till,
Så är det också bra.

Om man en ovän råkat få,
Man söke vinna den
Och bearbeta honom så,
Att allt blir godt igen.
Och när sitt mål man slutligt nått,
Man juble gladt hurra!
Och har man ingen ovän fått,
Så är det också bra.

Om vid dispyt, som hända plär,
Det frågas så till slut:
Tror ni kanhända att jag är
Så dum som jag ser ut?
Bra är det då att svara nej,
Så ock att svara ja.
Och tiger man och svarar ej,
Så är det också bra.

Gösta.

Solstyng

Förstörde mina nerver.

Måste upphöra att predika under två år.

Dr. Miles Nervine återgaf mig kraft att fortsätta min värksamhet.

Är ni frisk? Sofver ni godt? Stiger ni upp utvilad, kry och lifligt? Är ert förstånd klart och skärfvet? Om så ej är fallet bör ni läsa följande. Se hur en annan har lidit samt hur han blef återställd.

"För några år sedan fick jag solstyng, hvilket förstörde mitt nervsystem och gjorde mig mycket sjuk och svag. Jag led af svåra pilagar i hufvudet och toppen af hufvudet var brännande het. Jag kunde ej studera, och sedan jag i två åre tid förgäfves att blifva kvitt denna plåga, nödsts jag uppgifva mina prestaliga pligter och dragas mig tillbaka till min farm, der jag tillbrukte två år under fullkoms försök att återfå hälsan. Läkarebehandling och patentmedicriner gjorde mig ingen nytta. Jag var till ytterligheten nervös och retlig samt kom blixtsnabt i förfärliga skakningar. Jag kunde ej tåla minsta våsen. Vid minsta anledning rusade blodet upp i hufvudet. För två år sedan förmådde man mig att blifva kvitt denna plåga, nämlig Dr. Miles' Restorative Nervine. Sedan jag tagit en flaska kunde jag märka förbättring och fortsatte derför taga det nära på ett år. Jag är nu lycklig nog kunna säga att jag ej lider af denna förfärliga plågar i hufvudet eller nervösa anfall. Min aptit är god, och jag kan predika tre gånger om söndagarne utan att blifva trött. Jag anser Dr. Miles Nervine den mest underbara medicin som någonsin uppfunnits." Rev. Alex Holman, Pastor U. B. Church, Marion, Ind.

Alla Apotekare säljs och garanteras första flaskan Dr. Miles' Remedies. Sänd efter fri bok om nerves och hjertsjukdomar. Adress Dr. Miles Medical Co., Elkhart, Ind.

Homestead lagen.

Alla sectioner med jemna nummer af Kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlarne eller för andra ändamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection å 160 acres, mer eller mindre.

Anmälan för tillträde.

Anmälan göres personligen på landkontoret i det distrikt, der landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller till det respektiva lokala landkontoret erhålla rättighet att låta ett ombud uttaga tillträdesbeviset för honom. En afgift af $10.00 erläggas för för tillträde.

Homestead Skyldigheter.

Under den nuvarande homestead-lagen skall skyldigheterna fullbordas på följande sätt, nämligen: —

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

2) Om fadern (eller modren om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, uppfylles, fastskyldigheten under den tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader eller moder.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller Certificat för utföradet af sådant patent attesterat af i den ordning, som föreskrifves i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylles skyldigheten under tiden före patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som eges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylles bofastskyldigheten genom att vara bosatt uppå nämnda farm.

"Grannskap" i det föregående menas antingen samma township eller ett dermed sammanhängande.

Homesteadtagare, som vill tillgodogöra sig förmånerna af bestämmelserna 2, 3 och 4, måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jemte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres ordentligt inhägnade.

Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homesteadlagens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent

kan inlemnas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller homestead-inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till "the Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.

Underrättelser.

Nyanlända invandrare erhålla på immigrantkontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordvest Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjenstemännen kostnadsfria råd och upplysningar samt hjelp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och minerallagarne såväl som kronolanden i jernvägsbältet i British Columbia, erhållas på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller till någon Dominion Lands agent i Manitoba.

James Smart,
Vice Inrikesminister.

N. B. — Utom dessa frihemman, till hvilka ofvanstående förordning hänför, finnas tusentals acres af bördigt land tillgängliga för arrende eller köp från jernvägarna eller andra firmor.

HVILKEN TAGER FÖRSTA STEGET TILL ÄKTENSKAP?

Bland de många "fördelar", som kvinnorna ha för vana att afundas männen, torde ingen vara så mycket omtalad som männens privilegium att fria.

Enligt damernas åsikt, skulle mannen ha fullkomligt fria händer. Han kastar näsduken om och när han önskar det, eller behåller den, om det så skulle falla honom in. Nu är det i sjelfva verket så, att oaktadt det faller på mannens lott att framställa den betydelsefulla frågan, han i de flesta fall icke tagit initiativet till frieriet eller det första steg på den väg, som leder till äktenskapet, fastän det i allmänhet tros så.

Det är säkert, att i nittionio fall på hundra är det kvinnan som inleder frieriet. Mannens mottaglighet för kvinnligt inflytande är hans svaga sida. Visar hon det allra minsta tecken till vaknande böjelse — vips ligger mannen på knä framför henne.

Och kvinnorna veta detta helt instinktivt. Den yngsta, mest oskyldsögda nybörjarinna leder mannen med sina ljufva småleenden och uppmuntrande blickar. Hennnes rosenleende döljer ingenting annat än en vild föresats att leda honom dit hon vill, att han skall gå.

Det är visserligen sannt, att han muntligen friar, men det är ändå kvinnan, som helt tyst och stilla och i all kvinnlig blygsamhet lägger orden i hans mun.

Från vaggan till grafven leder hon männen, men med äkta kvinnlig list låter hon dem anse sig fria. Fria? Det finnes ingen egentlig frihet för dem. Det är kvinnan, som utan deras vetskap leder dem.

Gifta sig någonsin män mot deras vilja? Hoptals göra det! Tänk på de kvinnohatare, hvilkas giftermål öfverraska deras vänner. Och den gamle vetenskapsmannen, som endast lefver för sitt lifskall! Tror ni, att han tänker på att gifta sig, tills en fagerkindad snärta beslöt sig för att äkta honom och förvandla hans lefnadshöst till en indiansommar?

Men hvad tjenar det till att protestera?

En dag möta vi en liten kvinnovarelse, som oförmärkt smyger sig in i vårt lif, och innan vi veta af det, äro vi fängslade till händer och fötter — fångade och på väg till altaret!

Akta eder för katarr-salvor, som innehålla qvicksilfver,

eftersom qvicksilfver säkert vill fördärfva smaksinnet och fullständigt ödeläggs hela systemet, när det får inträngs genom slemhinnorna. Sådana saker borde aldrig brukas, undantagandes efter skriftig läkares förordnande, ty den skada de åstadkomma är tio gånger värre än de goda verkningar, som de möjligtvis kunna hafva. HALL'S CATARRH CURE, preparerat af F. J. Cheney & Co., Toledo, O., innehåller intet qvicksilfver, och begagnad som invärtes medicin verkar det direkt på blodet och slemhinnorna. När ni köper HALL'S CATARRH CURE, så försäkra eder om den äkta. Den brukas som invärtes medicin, och tillverkas i Toledo, O., af F. J. Cheney & Co. Intyg fritt.

☞ Fås hos apotekare. Pris 75c flaskan.

Hall's Familj Pills äro de bästa.

Hämnd.

Berättelse.

Mellan Fontainebleau och Loing nästan nere vid flodbrädden ligger det några hyttor där kolarne hålla till.

Loings buktande stränder äro mycket måleriska, älfvens lugna vatten spolar de höga poplarne och lockar hvarje år en skara parisermålare dit ut. Äfven på vintern komma främmande dit, och det är den viktigaste inkomstkällan för den gamle Randonnet, en af traktens äldste arbetare, som på detta sätt kan lefva utan att tigga.

Han lefde ännu i fjol, stolt öfver sina förfäder, hvilka hade bott på platsen allt sedan den gode kung Henriks dagar.

Randonnet var änkling.

Hans hustru hade efterlämnat två barn, den ena en flicka på 15 år, Marianette, den andre en tyst, egensinnig pojke på 7 år, Philibert.

— Modern hade på sin dödsdag för två år sedan tagit dotterns hand och sagt till henne:

— Du vet, Marianette, att du är en stor flicka nu! Din far är gammal, och din bror har ett stridigt lynne. Jag anförtror dem båda till dig, när jag nu går bort. Sköt väl om den lille och var som en mor för honom, så jag kan dö nöjd.

Gråtande svarade Marianette:

— Det lofvar jag dig, mor!

Dagen därefter hade stora syster blifvit "lillamor". Hon höll huset rent, kokade maten, lappade broderns kläder och var alltid flitig och omtänksam.

Nästan hela dagen var hon ensam. Fadern gick tidigt till sitt arbete. En timme senare väckte hon den botsträfvige Philibert som skulle i skolan, hvilken låg två kilometer därifrån. Sedan gjorde hon sina små inköp och satte sig därefter att sy åtskilligt, hvilket arbete en landthandlande sålde för henne. På eftermiddagen kom Philibert hem från skolan, men han gjorde ofta afstickare på vägen, så att Marianette ofta var orolig för honom.

*

En afton kom Philibert senare hem än vanligt. Marianette hade gått för att möta honom, ty hon tänkte på sitt löfte till modern, att vaka öfver honom. Hvad skulle väl far säga, om icke Philibert var hemma när det började att skymma på? Hon gick igenom skogen den väg han brukade komma hem och ropade:

— Philibert! Philibert!

Plötsligt kom han gråtande fram på en skogsstig.

— Hur är det med dig, Philibert? Hvarför kommer du så sent? Har du fått straff i skolan?

Philibert höll händerna för ögonen och fortsatte att gråta.

— Kan du icke säga mig hvad det är? Lillamor skall bli glad om hon kan trösta dig!

Philibert stampade med foten.

— Jag vill icke ha någon tröst; jag skall aldrig glömma hvad den store uslingen har gjort mig!

— Hvem är den "store uslingen", och hvad har han gjort dig?

— Pierrillot — han vill stjäla mina kulor, och så slog han mig.

— Låt mig se om han har gjort dig mycket illa.

Hon tog bort hans händer och fick se, att det vänstra ögat var blodigt och uppsvullet. Hon blef rädd, fick honom fort hem och tvättade ögat med kallt vatten.

— Men jag svär att jag skall hämnas, det svär jag, ropade Philibert förbittrad.

— Nu skall du vara förståndig. Pierillot är din skolkamrat och har varit stygg, det är sant; men han är ju mycket större än du ,och han har visst icke velat göra dig så ondt.

— Han är en usling och en tjuf!

— Så får du icke säga.

— Jag vill hämnas, det vill jag!

— Man skall aldrig hämnas.

— Hvarför icke?

— Det skulle göra mor ondt!

Philibert ,skakade egensinnigt på hufvudet och mumlade mellan tänderna, så system icke skulle höra det.

— Ja, vi få väl se.

Endast Marianette förstod att tämja detta lilla stridiga hjärta. Men denna gången förstod hon, att det icke skulle lyckas, därtill kände hon honom för väl.

Hvarje dag gick hon och var rädd för, att Philibert skulle gengälda hundradubbelt, hvad som var gjordt. Barn ha så litet förstånd på hvad de göra, och kunna lätt komma till att göra något, som icke kan ställas till rätta igen. Hon visste, att Philibert på torsdagarne, då de hade lof från skolan, brukade att leka med Pierrillot, så hon var mycket orolig, men Philibert gömde sig i skogen hela den dagen.

En hel månad gick, utan att barnen träffades. Till slut tänkte icke Marianette vidare på saken, men hon slutade dock icke med att förmana Philibert.

*

Ferierna kommo, och Philibert höll på med att fiska i älfven hela dagarne. En afton kom Marianette ned för att hämta vatten och böjde sig ned då hon endast några få steg därifrån hörde något plumsa ned i vattnet och strax därefter ett förtvifladt skrik.. Hon fick se ett barn som drefs af strömmen.

— Hjälp! Hjälp! ropade hon.

Bakom sig hörde hon steg, och Philibert kom springande.

— Hvad är det? frågade han.

— Åh, svarade hon ganska blek, jag trodde att det var du som fallit i vattnet. Men det stackars barnet där, se bara, hur strömmen tager det med sig, han kommer säkert att drunkna.

Philibert såg dit bort.

— Men det är ju bara Pierrillot, sade han.

— Hans stackars mor! stönade Marianette och sprang förtviflad af och an på stranden. Plötsligt vände hon sig om, ty ännu en kropp föll i vattnet.

— Philibert! ropade hon.

Men Philibert simmade på utan att svara med långa tag bort mot Pierrillot. Han var en styf simmare och nådde snart fram, hvarefter han gaf kamraten ett par slag öfver ögonen, så han sjönk ned under vattenytan.

— Så mumlade han, där har du för gammal ost och dessutom för att du icke skall hänga dig fast vid mig.

Därefter drog han den liflösa varelsen med sig och sam till stranden, där Marianette ännu ropade på hjälp, och under tiden yttrade han:

— Detta gör jag bara för Marianettes skull, hör du det, din stora usling!

Nästan andlös nådde han stranden, den halft drunknade öppnade ögonen och mötte Philiberts vreda ögon. Triumferande ropade denne:

— Jag hade svurit på, att jag skulle hämnas. Nu har jag istället räddat dig, så nu kan du ha det och tänka på i hela ditt lif.

Marianette tryckte brodern ömt till sig och sade:

— Nu är jag stolt öfver dig, lille bror.

Bygger Ni?

Kom ihåg att **Eddys förhydningspapp** är den bästa i marknaden. Den är mycket starkare än andra pappsorter samt drager ej fukt eller gifver någon obehaglig lukt från sig. Bästa material att använda, vare sig det ena eller andra byggnadsändamålet. Tillskrif

TEES & PERSSE, AGENTER I WINNIPEG.

Billiga Böcker

Nedanstående böcker hvilka realiseras till hälften af bokladspriset äro alla kompletta, men litet slitna på omslagssidorna emedan de användts som profver.

Begrafnings Entreprenörens Äfventyr, 5c—Bilder ur Lifvet, af A. H., 5c—Frieriet på Braunefels, 10c—Vålnaden, af Aug. Blanche, 60c—Misstaget, 5c — Adjutanten, 5c—Calle Glader, komisk monolog i en akt samt Karl X och Oliänningen, 5c—Kapten Besk, af Chicot, 10c—Joseph, af L. Dillrug, 10c—Fickljufvar inför rätta, 5c—Pribiljetter, 5c—Drinkarens Son, 5c—En Detektivs Äfventyr med Falskmyntare, 5c—En märkvärdig Julafton, 5c—Dödaringen, af Alfred Friedmann, 15c—Förenta Staternas Konstitution, 10c—Speldosan, af Wilhelmina Gravallius, 10c — Ur Verkligheten, af Sofie Gullberg, 5c—Kiellman Göransson: Starke Per och de begge Limpyrna, 5c — Hans Lifs Demon, 10c — Paul Heyse: Kleopatra, 15c—Grumlad Lycka, 10c —Silfverflaskan, af O. Höfer, 2 delar, 35c—Karlarne sådane de äro, 15c—Konsten icke allena att förvärfva sig hvarje flickas kärlek, utan äfven att vinna en rik och dygdig maka, 5c—Olika Lynnen, Olika Öden, af Axel Krook, 10c — Kärlekens Makt, 5c — Brännvin och Salt, af W. Lee, 5c—Dr. N. Liljas Menniskan dess ursprung, dess lif och dess bestämmelse, illustrerad, inb., $1.00—De Hem vi lemnade och de Hem vi funno, 300 illustrationer, $1.00 —John Frisk, af Manfred, 15c—Överste H. Mattson: Minnen, illustrerad, $1.00 — Souvenir (250:de årsdagen af första svenska settlementet i Amerika), inb., 30c—Min stackars Patient, 5c—Brott och Hämd, af Zavier de Montpellan, 3 delar, 619 sidor, 60c—Förenta Staternas Presidenter, af V. Nilsson, 25c—Nykterhets-Basunen, 5c—Politisk Handbok för Svenskarne i Amerika, af C. F. Peterson, 30c—Läsning för ung och gammal, af A. Rodell, 35c—Vilda Blommor, af Alfred Rydelius, 5c—Maria Sophia Schwartz: Arbetets Barn, 30c—Den lilla gatsångerskan, 5c—Enkan och hennes Barn, 30c—Från Pantlånekontoret, af George R. Sims, 10c—Sinclairsvisan, eller hvad en färanerde hört och sett vid ett besök i de himmelska salarne, 5c—Solgömtar och Molntappar, 15c—Kardinalen i Torpa, 5c—Stjernkrogen, af A. Streckfuss, 20c —Sjöödeldöftet och min Sommarprest, 5c—Skräddaren skulle ha' Dans, 5c—Sveriges Historia, I-IV delen, 2,800 sidor, öfver 2,200 illustrationer, inb. i 3 vackra band, $2.50—Again in Sweden, af Prof. C. Swensson, 638 sidor, illustrerad, inb., $1.25 —Hr. Liwenburg, 10c—Grannar emellan, 10c —Solgömtar, 10c—Under Kastanjeträdet, 5c —Kärlek, 5c—Ett brustet Hjerta, 5c—Sybilstorier från Skåne, 5c—E. Tegnér: Svea, 5c —Axel, 5c—Nattvardsbarnen, 5c—Baccarats Hämd, 542 sidor, af Ponson du Terrail, 80c Pehr Thomasson: Postbonden, 5c—Flickan i Norrström, 5c—Gustaf III och Smålänningen, 5c—Lull Tufve, 5c — Riksdagsmannen eller Äreskjukan, 10c—Karl IX och Klosterjungfrun, Karl XII och Skåningen, 5c—Jägarens Ros, 5c—Klockarens Mari, 5c — Valkflickan och Grefven, 5c—Hans Jansson, 5c—Lasse Mjölnare och Masse Smed, 10c—Prinsessa och Borgarflickan, 10c—Kronofinnmannen, 139 sidor, 15c—Målarens Ideal, 15c—Gustaf Vasa och Dalmasen, 5c—En fyndig Bonde, 5c: Till Lifvets Slut, 15c—Till Ungdomens Lefnad och putsustiga upptåg, illustrerad, 10c—Ungkarlsanekdoter, 5c—Hvem tog Skönhetens Pris, af Vilma, 5c — Vågornas Hemlighet, 5c—Hödens Engel, af Olof Wallin, 5c—William McKinleys Lif, 75c—Vid ett högt fönster, af Adam A. Wästberg, 5c—J. O. Åberg: Gustaf II Adolfs sista Julafton, 10c—Karl XII i Stralsund, 15c—Karl XII's Skyddsling, 5c—Hämden af Oda, 10c.

Skickas portofritt vid emottagandet af beloppet i frimärken eller Money Order.

HEIMDAL PUB. CO.,
46 UNION BLOCK,
Cor. Cedar & 4th Sts., ST. PAUL, MINN.

PILES

(HEMMORRHOIDER)

Kliande och blödande, öppna gamla sår, sprucken hud, ringorm och brännsår lindras ögonblickligen och kureras vid

"HERMIT" SALVE.

Detta medel har brukats i 20 år och är den enda garanterade och värkliga kur. Läkare rekommendera den.

Kliande Hemmorrhoider—Er "Hermit" är fullkomligt belande.—A. Burns, Ohio.

Er medicin är den bästa på jorden för blödande hemmorrhoider.—Frank Klatz, Minnesota.

Till salu på alla apotek,
25 och 50c eller sändes portofritt vid emottagandet af detta belopp från

HERMIT REMEDY CO., ELKHART, INDIANA.

STOR • KATALOG

innehållande förteckning på det största utval af svenska böcker, sändes

Fritt

mot insändande af namn och adress till

C. RASMUSSEN PUB. CO.
ETABLERAD 1874.
Minneapolis, Minn.
Äldsta skandinaviska bokhandel i Amerika.